

din cauza blestematei de artrite. Când ai artrită, trebuie să iei pastile Aleve sau Bayer și să te ungi cu Ben-Gay.

– Ești norocos, îmi spunea. Tu nu ai blestemata asta de artrită. Ești un băiat tare, tare norocos.

Sunt norocos. Știu asta pentru că nu sunt retardat.

Știu asta pentru că am două mâini dibace.

Și mai știu asta pentru că am câștigat douăsprezece milioane de dolari la Loteria Statului Washington.

1

Notez ca să nu uit.

– Notatul te ajută să-ți amintești. Te ajută să gândești, Perry, și asta e bine, spunea buni.

– Ești doar lent, îmi spunea domnișoara Elk, fosta mea învățătoare. Doar puțin lent, Perry.

Ceialți copii îmi spuneau altfel.

Cretin. Idiot. Retardat.

Domnișoara Elk le spunea să fie drăguți. Zicea că nu sunt așa cum zic ei.

– Nu le da atenție, Perry! îmi spunea buni când plângeam. Ceialți copiii sunt doar al naibii de rapizi. Dacă vrei să-ți amintești ceva, orice, notează în carnetel! Vezi... eu nu sunt lentă. Sunt bătrână. Trebuie să notez tot. Când ești bătrân, lumea te tratează ca și cum ai fi lent.

„Lent“ înseamnă că ajungi într-un loc mai târziu decât oamenii rapizi.

De când eram mic, buni mă pune să scriu zilnic câte un cuvânt din dicționar. „Un cuvânt, Perry. Asta e soluția, a naibii soluție! Un cuvânt pe zi.“

Buni citea ceva în ziar și zicea: „La naiba!“ sau câteodată: „Fir-ar a naibii!“, sau chiar: „S-o ia naiba!“ Așa, din senin.

La nouă ani, eram la pagina opt a dicționarului nostru.

„Activ. Care schimbă, care participă.“

Ce greu e să citești! Ca și când ai urca dealul pe bicicletă. Trebuie să pedalezi tare ca să poți urca.

– Cu voce tare, Perry.

Buni își mușcă buza când se concentrează.

– Vuuulllll...caaannn fumegând.

Îmi trebuie mult timp ca să înțeleg cuvântul ăsta.

– „Fumegând“ înseamnă un nor care iese din el. Îți mai aduci aminte de muntele Sfânta Elena?

Buni are memorie bună pentru o persoană în vârstă și știe multe lucruri. În data de 18 mai 1980, a erupt muntele Sfânta Elena. La trei zile după ziua mea de naștere.

– Cenușă ca la carte! striga buni. Ca la carte!

Cenușa era un nisip gri care mi-a intrat în gură, era exact ca și chestia aia cu care doctorul Reddy îmi curăța dinții.

– Ce înseamnă „ca la carte“? am întrebat.

– Nu face pe deșteptul! mă avertiza buni mereu.

La zece ani, eram tot la litera A. Eu și buni ne-am așezat și am numărat cuvintele. Dicționarul nostru avea 75 000 de cuvinte și 852 de pagini. Dacă aș scrie un cuvânt pe zi, mi-ar lua 205 de ani ca să-l termin. Trei cuvinte pe zi, 51 de ani. Cinci, 12 ani și 6 luni, ca să termin toată cartea. Am notat toate lucrurile astea. Toate datele sunt reale, pentru că am făcut calculele cu calculatorul și calculatoarele nu greșesc niciodată. Buni a spus că era nevoie să regândim strategia.

– Asta înseamnă că am făcut o greșală? am întrebat.

– Nu, nu este o greșală să regândești. „A regândi“ înseamnă a te răzgândi. Nu greșești niciodată dacă te răzgândești.

Buni a bătut din palme pentru a-mi atrage atenția și ca să fie sigură că o ascult.

– Ține ritmul, Perry, trebuie să ținem ritmul!

Atunci ne-am abonat la revista *Reader's Digest*. Am cumpărat abonamentul de la o fată care avea nevoie de bani pentru formația de muzică de la școală, pentru a merge în Florida.

– E mai bună decât o tabletă de ciocolată!

Buni era entuziasmată când am primit primul număr.

– Îmbogățirea vocabularului! Asta e, Perry!

Era numărul din februarie și avea inimioare pe copertă. Păstram fiecare număr care venea prin poștă. Îmi amintesc că eram la cuvântul „auditor“. Un auditor este un ascultător. Asta e definiția din dicționar și din „Îmbogățirea vocabularului“ din *Reader's Digest*. Răspunsul D. Un ascultător. M-am decis pe loc că o să devin auditor. Răspunsul D. Îmi amintesc asta.

Am ținut ritmul și, la treizeci și unu de ani, eram la pagina 337. Buni avusese dreptate. Cuvintele la care eram atunci erau *herd*¹, *herder*², *herdsman*³, *here*⁴, *hereabouts*⁵ și *hereafter*⁶. „Mai târziu“ înseamnă în viitor.

– Trebuie să te gândești la viitorul tău! mă avertizează buni de fiecare dată când îmi depun bani la bancă.

Jumătate în contul curent și jumătate în contul de economii. Pentru viitorul meu.

– E foarte important să te gândești la viitorul tău, Perry, pentru că, la un moment dat, viitorul devine trecut. Să nu uiți asta!

Keith, cel mai bun prieten al meu, e de acord cu tot ceea ce spune buni.

– L-ul ăsta. Cu siguranță vine de la Lucky, Per.

Keith bea bere învelită într-o pungă maro și îmi spune Per. Lucrează cu mine, cu Manuel și cu Gary la magazinul de produse pentru navigație Holsted. Lucrez pentru Gary Holsted de la șaisprezece ani.

Keith e mai în vârstă și mai voinic decât mine. Nu-i spun că e gras, pentru că nu ar fi frumos. Dar cu vârsta n-are ce face. Totdeauna ghicesc vârsta oamenilor după cântecele lor preferate. De exemplu, Gary și Keith preferă formația Beatles, deci sunt

¹ Turmă

² Cioban

³ Păstor

⁴ Aici

⁵ Pe aici

⁶ Mai târziu

amândoi mai în vârstă decât mine. Lui buni îi plac melodii pe care azi nu le mai auzi, precum *Hungry for Love* a lui Patsy Cline și *Always*, cântată de cineva care a murit. Dacă melodiile care îți plac sunt toate cântate de oameni care au murit, atunci ești bătrân de-a binelea.

Mie îmi plac toate genurile muzicale. Lui Keith, nu. Înebunește când Manuel schimbă posturile la radioul de la serviciu.

- Cine a pus porcăria asta de muzică rap? Prea multă electricitate statică! Se aude ca dracu'! Lasă-l pe Oldies but Goldies¹.

Keith trebuie să schimbe postul cu folie și șurubelniță din cauza recepționării. Electricitatea statică apare când nu-ți place muzica pe care o pun alții și o schimbi din cauza recepționării.

Înainte de a merge să lucrez la Holsted, am învățat de la buni să citesc, să scriu și să fac matematică, iar treburi legate de bărci - de la bunu. După ce a murit bunu, am fost nevoit să-mi iau o slujbă pentru bani. Îmi amintesc tot ce m-a învățat bunu despre bărci și navigație. Familia noastră fusese proprietara șantierului naval de lângă magazinul Holsted.

- E o situație complicată.

De fiecare dată când spune asta, ochii lui buni se aspresc și se întunecă exact ca două măslina negre sau ca atunci când încerci să te uiți noaptea pe gaura cheii. Nu e o treabă tocmai deșteaptă, pentru că este întuneric și nu vezi foarte bine.

Chiar înainte să moară, bunu făcuse un împrumut pentru o macara pentru șantier.

Un „împrumut“ înseamnă că îți dă bani cineva și apoi îți ia și gajul, și profitul. Apoi faci un atac cerebral și mori.

Macaraua ridică bărci în aer și costă la fel de mult ca un șantier.

Așa a spus banca.

¹ Canal radio cu piese muzicale vechi (n.tr.)

Buni spune că trebuie să fii prudent.

- Ești foarte influențabil, Perry.

- Ce înseamnă „influențabil“? întreb eu.

- Înseamnă că faci tot ce ți se spune.

- Păi, nu așa și trebuie să faci?

Întotdeauna dau de belea când nu fac ce zice buni.

- Nu. Sunt oameni de care ascuți și sunt oameni de care nu ascuți. Trebuie să știi să faci diferența.

Mâna lui buni lovește masa cu putere și eu tresar.

- Ca de exemplu? întreb eu.

Facem o listă.

- Ca de exemplu, polițistul.

Buni desenează numere pe hârtie. El e primul pe listă.

- Trebuie să fac întotdeauna ce spune Ray Curcanul.

Asta o știu deja. Asta e legea. Polițistul Ray Mallory e tuns periută și poartă ochelari de soare, chiar și când plouă.

- Să nu-i mai spui curcan! Ray este polițist.

Când buni mă ceartă, sprâncenele-i devin mai stufoase, iar părul îi iese din coc de parcă ar fi și el furios.

- Keith îi spune curcan, zic eu.

Apoi îmi aduc aminte de Kenny Brandt, care l-a făcut curcan pe Ray. Ray l-a fugărit pe toată strada și Kenny a fost nevoit să

stea ascuns în tufişurile doamnei Callahan până după prânz. Eu nu vreau să fiu urmărit de poliție și să merg la pușcărie.

– Bine, polițist, accept eu.

Buni e a doua pe listă. Fac tot ce zice ea. Însă nu fac niciodată ce zice Chuck de la biserică, pentru că e o secătură. O secătură e o persoană în care nu poți avea încredere, deci Chuck nu e pe lista noastră. Gary Holsted ocupă locul trei pentru că e șeful meu. În schimb, nu fac ce spune Manuel.

– Manuel e un dobitoc, Per! Dobitocul e un animal și nu poți face ce spun animalele.

Keith ne dă o mână de ajutor la întocmirea listei.

– Tu ar trebui să fii pe listă, Keith.

Spun asta de cel puțin două sau trei ori pe săptămână. Vreau să-l pun al patrulea.

– Nu simt nevoia să fiu pe nici o listă, Per, spune el.

Per sună ca *pearl*¹, dar eu nu sunt fruct. Keith nu e pe listă pentru că e prietenul meu. Nu trebuie să fac niciodată ceea ce spune el. Un prieten e o persoană care te strigă pe scurt, de exemplu, Per în loc de Perry. Nu trebuie să faci niciodată ceea ce spun prietenii, dar vrei să faci ce spun ei pentru că sunt prietenii tăi.

Adăugăm și ștergem oameni de pe listă tot timpul. Sora Mary Margaret a fost o perioadă a cincea pe listă, apoi buni i-a șters numele pentru că încerca să adune bani de la noi.

– Blestemata aia de biserică are destui bani! Nu stă ea în banii noștri!

Și buni, ca o nebună, a șters numele sorei Mary Margaret cu o radieră mare și roz. Când sora e drăguță cu noi la bingo, o punem din nou pe listă. Numele ei e șters de atâtea ori, încât hârtia e aproape găurită în dreptul numelui ei.

Când plouă, mă duc cu autobuzul la serviciu. Când e vreme frumoasă, mă duc cu bicicleta. Plouă mult pe aici, așa că, de obicei, mă duc cu autobuzul. Face zece minute și are stație chiar în fața

¹ Pară

casei noastre din Everett, Washington. Nu în centrul Everettului, ci la marginea lui.

– Atârnăm pe blestemata de margine a Everettului.

Când spune asta, buni își strânge degetele cu putere, ca și cum ar strivi un gândac, iar venele albastre aproape îi ies prin piele.

În Everett duhnește îngrozitor. Când întreb de ce, fiecare îmi dă un alt răspuns.

– Pentru că toți tragem vânturi în același timp.

Keith râde, apoi își ridică pe rând câte o falcă.

– Nu mai face pe deșteptul! E din cauza fabricilor de hârtie.

Buni îl lovește în cap cu ziarul pe Keith, pentru că trage vânturi.

– Despre ce duhoare vorbiți? Întreabă Gary. Eu nu simt nimic.

E alergic și trage pe nas ceva dintr-un tub cu pulverizator. Ce scârbos!

– Cred că totul depinde de nasul pe care-l ai, le spun. Unele nasuri sunt foarte sensibile și simt imediat duhoarea. Altele nu sunt așa sensibile și nu simt prea bine. Al meu e foarte sensibil și simte toate duhurile.

– Așa e, Per! Așa e. Ai un nas grozav.

Keith trage vânturi din nou. Știu, pentru că le simt.

Sunt norocos că locuiesc cu buni. Stau cu ea de când eram bebeluș. Eu sunt cel mai mic. Cel mai mare verișor-frate e John. El n-a locuit niciodată cu buni. Seamănă foarte bine cu mine, dar e mai înalt, are dinți neregulați, o mustață maro spre gri și a fost însurat de mai multe ori. Apoi urmează David, care seamănă cu John, dar e mai scund, mai slab și are ochi albaștri. E însurat cu Elaine. Buni îi spune „tipa aia” sau „EA”. Nici David n-a locuit vreodată cu buni. Are un MBA.

– MBA! Înseamnă *Must Be Arrogant*¹, Perry. Să ții minte asta! Pedepsa lui e faptul că s-a însurat cu Regina de Gheață.

¹ Atenție, persoană arogantă!